

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

III. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

ÁRA 30 FILLÉR

1959. JANUÁR

Miről tárgyalt szakszervezetünk elnöksége novemberben és decemberben?

A szakszervezet elnöksége 1958. november 27-i ülésén tárgyalta meg a társadalmi tulajdon védelmének helyzetét, és a postai jutalmazási

rendszer egységes kialakításával kapcsolatos feladatokat. A postavezérség igazgatóság be- számolója alapján az elnökség a következőket állapította meg.

Az elnökség jóváhagyta a szakszervezet 1959. évi költségvetését. Megállapította, hogy a gazdálkodás egyensúlyának betartásához feltétlenül szükséges a legmesszebbmenő ta- karékosság és az előirányzott tagdíjbevételek teljesítése. Továbbra is fontos a szer- vezettség és a tagdíjmorál fo- kozatos emelése. Azok a terü- leti bizottságok, amelyek tag- díjbevételei tervüket túltelje- sítik, a túlteljesített összeg 40 százalékat visszakapják. Eb- ből az összegből értékelés alapján azokat az alapszerve- zeti aktivistákat — elsősorban bizalmiakat — jutalmazták, akik a munka során kiemel- kedő eredményt értek el.

A határozat felhívja a szá- mvető bizottságok figyelmét: ellenőrző munkájuk során fo- kozottan vegyék figyelembe a kormány és a párt takarékos- ságról szóló határozatának ér- vényesülését a szakszervezeti szervek gazdálkodásában.

A szakszervezet 1959. évi költségvetését végső soron a központi vezetőség januári ülésén hagyják jóvá.

A gazdálkodás egyensúlyához takarékosagra van szükség

Az elnökség megtárgyalta és jóváhagyta 1959. évi munka- tervét. A munkaterv négy fő feladatát jelöl meg: A szakszervezeti választásokra való tekintettel a tisztviselők politikai és szakmai oktatását; a tájékoztatói munka javítá- sát; a mozgalmi és a termelési tervezőmunka tökéletesítését; a szakszervezeti szervek hat- hatósabb, szakszerűbb közre- működését a postai tervek el- készítésénél és ellenőrzésénél

stb.; a segítő — főleg helyszí- ni — ellenőrzés hatékonysa- bba tételét, a munka egészének javítását, s különösen a töré- nyesség szigorú érvényesítésé- vé.

Az elnökség a fenti irányel- vek gyakorlati megvalósítását állította a központi vezetőség osztályai, a területi bizottságok és saját munkájának közép- pontjába.

Hegedűs István, az elnökségi iroda vezetője

AZ ÉLÜZEM CÍM ELNYERÉSE ÉRDEKÉBEN

A Kecskeméti I. számú pos- tahivatal már 1956-ban megér- demelte volna az Élüzem cí- met. Az ellenforradalmi ese- mények azonban megakadá- lyozták ezt.

1957-ben a hivatalszemle egyik csoportunk gyengébb munkája miatt csak 3-ra minő- sítette hivatalunkat és akkor ezért nem lehettünk a legjobb- bakt között. Dolgozónk azon- ban nem mondták le az Élüzem cím elnyeréséről és 1958-ban új megújultunk, hogy a legjob- bakt közé küzdjünk fel magun- kat.

1958. első felében bár vállá- lásainkat teljesítettük, ismét kimaradtunk az Élüzemek so- rából. De dolgozónk nem ad- ták fel a reményt, még na- gyobb igyekezettel végeztük munkánkat. A hivatalszemle 1958. második félévi munkán- kat 4-re minősítette. Dolgo- zónk ezt igen nagy lelkesedé- sel vették tudomásul.

Eredményünket annak kö- szönhetjük, hogy mindig ma- gunk előtt láttuk a kitűzött célt és úgy dolgoztunk, hogy eredményeinkkel kiérdemljük a büszke Élüzem címet. Mun- kánkban támogatott a hivatali pártszervezet, készséggel segí- tett a szakszervezeti bizottság és sokat szorgoskodtak a bizal- mik. Értekezleteinken rend- szeresen megvitattuk végzett munkánk eredményét és kutát- tuk a lehetőségeket, hogyan tudnánk még jobb eredmé- nytel dolgozni. Az összefogás eredménye ma az, hogy mun- kánk minősége javult és szer- vezetebb lett az osztályok il- letve a dolgozók közötti össze- fogás.

Most kíváncsian várjuk, mit állapít meg majd az eredmény- értékelés: megérdemeltük-e, hogy a legjobbak közé kerül- je mi is élüzemek legyünk?

Perjes József, Kecskeméti I.

Örömünk a hála jele

Szakszervezetünk nagy gondot fordít arra, hogy az idős szak- társak jól megérdemelt pihenőjüket kulturált körülmények között tölthessék régi munkatársaik körében. Képünk a Köz- ponti Kultúrotthonban, a nyugdíjasok klubéleténél készült, ahol minden hét szerdáján találkoznak egymással nyug- díjasaink

Regös Sándor

Műszaki ankét Pécsen

A Postás Szakszervezet Mérnök-Technikus Szakcsop- ortja a szakszervezet pécsi területi bizottságával közösen decemberben műszaki ankét- ot rendezett Pécsen. Az an- kéton megjelent Brebovszky Jenő, a szakcsoporth elnöke, Polgár István, a szakcsoporth titkára, Kéri Gyula, a Postás Szakszervezet szervezési osz- tályvezetője, Biró Bódis Józ- sef, a pécsi Postás Szakszer- vezet területi bizottságának elnöke, a debreceni, a miskol- ci, szegedi és soproni igazga- tóságok szakszervezeti műsza- ki bizottsága képviselői, va- lamint a pécsi mérnökök és technikusok.

A pécsi bizottság elnöke Kézy József megnyitó beszé- dében, a pécsi műszaki bizot- tság eddig végzett munkájáról

számolt be. Brebovszky elv- társ ismertette a szakcsoporth megoldásra váró problémáit: a szakoktatás a kulturális ne- velés és a politikai felvilágo- sítómunka feladatait. Polgár István beszámolójában han- gozta: nem elég a szakmát csak szeretni, ismerni, tudni is kell azt. Törekedni kell arra, hogy olyan szakképesítést nyerjenek a mérnökök és technikusok, amely a technika fejlődésével lépést tart. A Mérnök-Technikus Szakcsop- orth pedig arra hivatott, hogy a posta műszaki dolgozóit se- gítse fejlődésében.

A kialakult vita során, a felszólalók többségükben szintén a szakoktatás gondjai- val foglalkoztak.

A TARTALOMBÓL

AZ ÚJ NYUGDÍJTÖRVÉNYRŐL
(Cikk a 2. oldalon)

HOGYAN DOLGOZZANAK A BÉR- ÉS TERMELESI
BIZOTTSÁGOK?
(Cikk a 2. oldalon)

PÁPAI LÁSZLÓ: SZOVJET ÚTINAPLÓ
(Riport a 3. oldalon)

CSÜCSFORGALMI HÍRADO
(Szűcs Irás a 4. oldalon)

A SPORTKÖRI VÁLASZTÁSOK ELŐTT
(Cikk a 4. oldalon)

Érdekes összehasonlítani...

Legújabb nyugdíjtörvényünk igen komoly előrelépést — az állam szociális gondoskodásának nagymértékű kiterjesztését jelenti. Pártunk és kormányunk helyes politikája, dolgozó né- pünk jó munkája eredményeként vált lehetővé a legégetőbb problémák rendezése. Az új nyugdíjtörvény a hosszabb szol- gálati idő beszámításával, a nyugdíj mértékével, a nyugdíj új kiszámításával stb. a postás dolgozók tízezreinek régi óhaját valósítja meg.

Nyugdíjtörvényünk messze túlmegy a kapitalista államok nyújtotta szolgáltatásokon. A nyugdíjra jogosító korhatár ná- lunk lényegesen alacsonyabb, mint pl. Angliában, Ausztriában, Belgiumban, Dániában, Görögországban, Német Szövetségi Köztársaságban, Svájcban, Hollandiában, Spanyolországban, Portugáliában, Finnországban, Chilében, Svédországban, Izland- landban, Kanadában stb., ahol 60—70 év.

A kapitalista országokban általában 35—40 évi munkavi- szony esetén kaphatnak teljes nyugdíjat a dolgozók és legalább 25 évi minimális szolgálati idő kell ahhoz, hogy csökkentett összegű résznyugdíjban részesüljenek. A nyugdíj mértékét tekintve a Német Szövetségi Köztársaságban az átlagkereset 20—25 százaléka a nyugdíj, Svédországban az átlagos kereset 15—20 százaléka, Svájcban a munkabér 18 százaléka.

Becsüljük meg tehát jól népi demokratikus államunk je- lentős szocialista vívmányát, új nyugdíjtörvényünket, amelyre világviszonylatban is büszkék lehetünk. Ismertessük meg a postás dolgozókkal a rendelkezések legfontosabb célkitűzéseit. Értessük meg, hogy jó munkával, a postára bízott feladatok tökéletes végrehajtásával megteremtjük lehetőségét államunk szociális gondolkodása további kiterjesztésének is.

Számok — emberek — hétköznapiak

ÉVI 320 MILLIÓ! Ez utóbbi idői sorozatos bérrendezése és a karácsonyi nyugdíjrendezés után új év első napján újabb kellemes meglepetést jelentett be kormányunk. Évi 320 mil- lió forinttal tette olcsóbbá a megélhetést az új termelői ár- rendezésről és fogyasztói árak módosításáról hozott rendel- kezés, amely 1959. január első- jén lépett életbe. Az árrende- zéssel egyes cikkek ára emel- kedik ugyan, ezeket azonban a lakosság általában nem rendszeresen és nem nagy mennyiségben vásárolja. Vi- szont olyan közszükségleti cik- kek, mint például a zsír- és szalonna-féleségek, a textil-, ruházati-, cipőipari termékek és a családi házak építéséhez szükséges egyes építkezési anyagok — olcsóbbak lettek.

NEHÁNY HETTEL a reak- ció előretörését hozó francia- országi választások után — de Gaulle ismertette „drágu- lási naptár”-át. Január 3-án Franciaországban életbelépett a magasabb postai tarifa. A korábbi postadíjszabás utolsó napján óriási forgalom volt a postahivatalokban: aki csak tehette, feladta leveleit, cso- magjait. Mindenütt hosszú so- rok álltak a postahivatalok előtt.

Kellemetlen meglepetés várt Párizs munkásaita elő- városainak lakóira is, akik vonaton járnak be a főváros- ban levő munkahelyeikre. Megdrágultak a vasúti heti- jegyek. Sőt a párizsi sajtó újabb 10 százalékos áremelke- dést jósol a gáz és a villany- áram díjszabásában is. Pedig a kormány korábbi rendelete nemrég emelte a gáz és vil- lanyáram árát.

EZEKBEK A NÁPOKBAN zajlanak le a Szovjetunióban a szövetségi köztársaságok kom- munista pártjainak kongressz- susai, s a területi és kerületi pártkonferenciák. A kongressz- szusok és a konferenciákon számbavevnek a népgazdaság utóbbi éveinek fejlődését és a 7 éves tervben az illető köz- társaságra, vagy kerületre há- ruló feladatokat. A gorkiji kerület pártkonferenciáján például elmondották, hogy csupán a meglévő üzemek korszerűsítésével, és a főbb munkafolyamatok automatizá- lásával 7 év alatt másfélsze- resére emelik a termelést.

A SZOVJET EMBEREK.

Akiknek a társadalmat és a világot átforgató alkotásairól, a világűrbe röptette a hirt a naprendszer első mesterséges bolygója, a XXI. kongresszus előestéjén egyszerű ajándék- kal lepték meg a szovjet fővá- rost. Felépítették az új 4 ki- lométeres metró-vonalat, amely a Lenin-stadiont köti össze a Moszkva folyó tulsó partján álló Lomonoszov Egyetemmel és az épülő mo- dern délnyugati városrészrel. A Lenin-stadion épületkolos- szusainak egész környékét 3 évvel ezelőtt bozótok borították. A környék mai képe: gépkocsikkal zsúfolt sugárutak mellett a modern technika és építőművészet remekei sora- koznak.

SZÜRKE HETKÖZNAPOK- KAL kezdődött az új év kele- ten és nyugaton. De, hogy a hétköznapi munkájában hol- lelnek több örömet, hol remél- hetnek jobbat az új évtől, hol várhatnak több eredményt a békés versengéstől — azt mu- tatják a számok, és arról be- szélgetnek az emberek Moszk- vában, az új metró-állomás- nál, Budapestén a kirakatok előtt és a párizsi postán.

Trencsényi István

AZ ÚJ NYUGDÍJTÖRVÉNYRŐL

A Magyar Szocialista Munkáspárt, a munkásosztály élet- és munkakörülményeit megvizsgálva úgy határozott, hogy a nyugdíj kérdés rendezése egyike a sürgősen megoldandó feladatoknak és azt 1959 első felében meg kell valósítani. A következtetésen végrehajtott helyes gazdaságpolitika és a dolgozók jó munkája tette lehetővé, hogy a határozat már ez év január 1-től megvalósult.

A határozat kimondja: a rendszeres legfőbb alapelve a régi és új rendszerű nyugdíjak közötti nagy különbség lényeges csökkentése, a munkában eltöltött évek számának fokozottabb figyelembevétele és a várható időközök fokozatos felemelése.

Pártunk határozatának tett eleget az Elnöki Tanács január 1-én életbe léptetett 1958. sz. törvényerejű rendelete a dolgozók társadalombiztosítási nyugdíjáról, mely a postás dolgozók tízezerének igen régi, fontos kívánságait valósítja meg.

Az 1954-ben megjelent nyugdíjtörvényt után bekövetkezett aránytalanságokat csökkentette elsősorban az új rendelkezés, mindenekelőtt az alacsonyabb nyugdíjak felemelésével. Az eddigi nyugdíjrendelkezések nem fordítottak kellő figyelmet arra, hogy a hosszabb munkaviszony megbecsülése megfelelően érvényesüljön.

A szakszervezetek — a Postás Szakszervezet is — látták, érezték a probléma súlyát, és azt meg is vitatták a dolgozókkal. A Szakszervezetek XIX. kongresszusa is olyan értelmű határozatot hozott, amely alkalmas volt arra, hogy pártunk és kormányunk figyelmét fokozottabban a nyugdíjkérdés megoldására irányítsa.

Az Elnöki Tanács törvényerejű rendeletével a legsürgősebb feladatok megoldására került most sor. A rendezés anyagi fedezetének előteremtésére elsősorban gazdasági helyzetünk javulása, népgazdaságunk általános fejlődése ad lehetőséget.

Az új törvény legfőbb irányelve mindenekelőtt az alacsony nyugdíjjal rendelkezők helyzetének javítása.

Az 1954-es nyugdíjtörvény életbelépése előtt nyugdíjazottak, — bár több ízben részesültek emelésben — elmaradtak az 1954-es törvény alapján 50 százalékos törz nyugdíjban részesülők mögött.

Ezért méltányos, hogy 1959 január 1-től, minden régi alapon nyugdíjazott — övezeti és rokkantsági nyugdíjas, havi illetményes egyaránt — amennyiben ellátása nem éri el a 800, övezetknél a 400

Ft-ot, 25 százalékkal megemelik. 25 százalékkal felemelik — legalább 500 forintra — a legfeljebb 800 forintra — a régi jogszabályok alapján megállapított öregségi és rokkantsági nyugdíjakat. Az emeléssel együtt a nyugdíj nem lehet 500, illetve övezetknél 250 forintnál kevesebb. A 800 forintot határ az állam jelenlegi anyagi lehetőségei szabták meg.

A törvény úgy rendelkezik, hogy az övezeti, aki saját jogán kap nyugdíjat és férje után is jogosult ellátásra, az eddigi 500 forint helyett 700 forintig részesülhet összevont ellátásban.

A felárval ellátásának alsó határa az eddigi 100 forint helyett 175 forint. A teljes árvalnál 150 forintól 250 forintra emelkedik.

A házastársi pótlék az eddigi 18 forintól 100 forintra emelkedik mindazonkál, akiknek nyugdíja a házastársi pótlékkal és az emeléssel nem haladja meg a havi 850 forintot.

A postás dolgozók között is közmegegyezést kelt, hogy az új törvény szerint 1959. január 1-től kezdve nyugdíjpótlék jár minden 1929-től munkában töltött év után, ha 5 év-nél hosszabb megszakítás a munkaviszonyban nem volt. A felszabadulás előtti munkaviszony figyelembevétele jelentős javulást hoz a hosszabb munkaidővel ezután nyugdíjban részesülők ellátásában.

1929 óta tartó munkaviszony esetén 1959-ben az eddigi rendelkezések szerinti 57 százaléka helyett a kereset 65 százaléka adható nyugdíjként.

A felső határ a következő években tovább emelkedik. E rendelkezés csak azokra vonatkozik, akik január 1 után kéri nyugdíjazásukat. A törvény azonban előírja, hogy az 1954. évi nyugdíjtörvény alapján megállapított és 800 forintnál kisebb nyugdíjakat az 1929—1945 évek között munkában töltött utólag igazolt éveknek megfelelő pótlékkal felemelik.

A nyugdíjazáshoz szükséges — világviszonylatban is leg- alacsonyabb — 10 éves szolgálati idő fenntartását eddig az indokolta, hogy — a már

nyugdíj korhatárt elérők közül — sokaknak csak 1945 óta volt lehetőségük rendszeres munkára. Azóta azonban már 14 év telt el. Az új törvény ezért kimondja, hogy teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati idő 14 év és a továbbiakban évenként egy-egy évvel emelkedik mindaddig, amíg 1970-ben eléri a 25 évet.

A jövőben, legalább 10 évi munkaviszony után résznyugdíj jár. A résznyugdíj megállapításánál, a nyugdíjhoz mindenkor szükséges szolgálati éveket figyelembevétele, a hiányzó évek számának megfelelően csökkentik a törz nyugdíjat. A csökkentés mértéke minden hiányzó év után 2 százalékos.

A törvény lehetővé teszi a fokozatos átmenetet és az igazságos megkülönböztetést a hosszabb munkaviszonnyal rendelkezők javára.

Ugyanakkor számottevő nyugdíjat biztosít a jövőben is azoknak, akik a nyugdíjkorhatárt elérve nem rendelkeznek a szükséges szolgálati idővel. Ugyanígy nyer megoldást a rokkantsági nyugdíjhoz szükséges szolgálati idő is. Üzemi baleset okozta rokkantság esetén továbbra is a szolgálati időre való tekintet nélkül kell a nyugdíjat megállapítani.

Az új nyugdíjtörvény szerint a jövőben havi 500 forint keresetig lehet folyósítani nyugdíjat. Ha az 500 forintot meghaladja a kereset, a nyugdíjat szüneteltetik.

Azok a régi nyugdíjasok, akik dolgoznak és ugyanakkor

Az új nyugdíjrendelkezések érintik csaknem az összes dolgozót, azokat a családokat és családtagokat is, akik eddig a rászorult nyugdíjasokat segítették. Az új nyugdíjtörvény életbelépése az életszínvonal további emelését jelenti s komoly bizonyítéka pártunk és kormányunk gondoskodásának.

Zsuff. Táborcs

Segítsék a szakszervezeti aktivisták a szakoktatást

A POSTÁN minőségi munkát végezni, a technikai színvonalat fejleszteni, a gazdálkodás eredményességét növelni, valamint a külföldi postai igazgatóságokkal lépést tartani csak megfelelő képzettségű szakemberekkel lehet. Ezzel kezdődik a postavezérgazgatóság 1959. évi tervjavaslata. A posta vezetősége eddig is, de 1959-ben is jelentős összegeket fordít a szakoktatás költségeire. Ez évben a terv szerint több mint 10 000 dolgozóot vonnak be a szakmai oktatásba. Ez a hatalmas szám igen nagy költségeket is jelent. Az előbb említett eszközök

sem biztosítják azoknak a szakképzettség megszerzését, akiknek azt már szolgálati viszonyuk alapján meg kellett volna szerezniük. Az elmaradást ugyanis csak fokozatosan lehet megszüntetni.

1959-ben a forgalmi és a műszaki szakon terveznek tanfolyamokat, s lesznek különféle továbbképző és céltanfolyamok is. Alig lesz olyan postás, amelynél egy vagy több dolgozó nem vesz részt valamilyen szakmai oktatásban. Ennek az oktatási tervnek a technikai feltételeit megteremtő a posta vezetősége,

Hogyan dolgozzanak

A BÉR ÉS TERMELÉSI BIZOTTSÁGOK?

Az életszínvonal emelése nem magától következik be. Szükséges, hogy az üzemek, a hivatalok gazdaságosabban, termelékenyebben, minőségileg jobban dolgozzanak. Nem vitatható, hogy ezt a munkát, a szakmai vezetésnek kell irányítania. Ez azonban még nem minden. (Ez csak egy szűk csoport tevékenységét foglalja magában.)

Szükséges, hogy a szakmunka megjavítását társadalmi vonatkozásban is szélesebb alapkra helyezzzük. Ezért az kell, hogy minél több szakszervezeti aktív segítsen a szakmai feladatok megoldását és az egészséges bérézés kialakítását.

A SZOT elnöksége 1952-ben, illetve 1954-ben hozott határozata lehetőséget nyújt ahhoz, hogy a szakszervezeti bér- és termelési bizottságok segítsék a dolgozókat és a szakmai vezetőket a bér- és szakmai problémák megoldásában.

A legelső tennivaló

hogy a bér- és termelési feladattal megbízott aktivista, az SZB-elnökkel egyetértésben megalkotja a bizottságot. A bizottság tagjai olyanok legyenek, akik egyrészt jól ismerik szakmájukat, másrészt szívesen foglalkoznak a dolgozók ügye-bajos dolgaival. (Kezdeményezőknél és hozzáértőknél kell lenniük.) A bizottság létszáma az üzem és a hivatal létszámától függően, 3—15 fő lehet. A bizottság vezetője — elnöke — az a választott szakszervezeti tag legyen, aki az SZB-nek is tagja. A bizottság havi, vagy szükség szerint gyakrabban is összejön. Tervezzen és jól csak akkor lehet dolgozni, ha havi vagy negyedévi munkatervet készít.

A munkaterv

tartalmazza azokat a legfontosabb problémákat, amelyek abban az időben foglalkoztatják a dolgozókat és a postaszerv

feladatának megoldását segíti.

Ennek megfelelően a bér-, termelési bizottság havi munkatervében szerepelhetnek például a következők: A bér-, termelési bizottság tagjaiból alakuló csoport beszámoló a túlórákért felhasználásáról. Megvizsgálja, hogy a túlóráztatások a törvényes előírásoknak (Mt. V. 65—66. §.) megfelelően történtek-e és az ezért járó díjat a dolgozók megkapták-e; egy 5 tagból álló alkalmi munkabizottság javaslatot készít a szakszervezeti bizottságnak az „Elüzem” címűt folyó verseny célkitűzéseinek megvalósítására. A bizottság bevonja azt a szakmai előadót, aki a munkaversenyt foglalkozik, a bér- és termelési bizottság egy tagja beszámoló arról, hogy az állami és szakmai oktatásban részt vevők megkapták-e a tanuláshoz szükséges segítséget, illetve ki, miért nem vesz részt az oktatásban; a bér- és termelési bizottság egy tagja ellenőrzi az újítások, elintézését és azt, hogy az újítási díjakat kifizették-e időben, másrészt javaslatot készít az újítási propagandára. A javaslatot az SZB vezetőségi ülés elé terjeszti.

A feladatok

a felsorolt néhány példa mellett természetesen még mások is lehetnek. Például: ellenőrizni, hogy a munka előfeltétele biztosítva van-e; gondoskodni arról, hogy a szakszervezettel kapott adatok alapján a verseny eredményeit nyilvánosságra kerüljenek; előkészíteni a termelési tanácskozást, segíteni a szakszervezeti bizottságnak abban, hogy a bizalmiak még előzőleg tájékoztódjanak a termelési tanácskozás anyagáról, amelyhez konkrét példákat adhatnak. Helyes, ha a bizottság kapcsolatban tart a szakszervezeti bizottság többi munkabizottságával, elsősorban a munkavédelmi, kultúr- nevelési bizottsággal. Így lehetőség adódik, hogy a bér- és termelési bizottság javaslata alapján időben intézkedjenek az egészséges munkakörülmények biztosításáról, a jól dolgozó népszerűsítéséről, dícsértéről. Meg kell oldani, hogy a bizottság tagjai elszámoltassák a munkájukhoz szükséges alapvető ismereteket, ezért esetenként oktatást kell számukra szervezni. Fontos része lehet a munkának; megtárgyalni egyes rendelkezéseket, határozatokat, utasításokat, amelyek nélkül szinte lehetetlen jól végezni a szakszervezeti munkát.

A Munka Törvénykönyve ismerete

rendkívül fontos, mert lehetővé teszi, hogy a bizottság tényleges öre lehessen a törvényeségnek. Magától értetődik, hogy a bizalmiakkal való szoros kapcsolat nélkül nem sokat ér a munka. Ezért igen sokat kell törődni a bizalmiakkal és lehetőleg őket is meg kell ismertetni a legfontosabb rendeletekkel, utasításokkal.

Természetesen másképp jelentkeznék ezek a feladatok akkor, ha külön bér- illetve külön termelési bizottság, továbbá szakszervezeti újítási és ésszerűsítési bizottság is van. Erről más alkalommal írunk.

A bér- és termelési bizottságok munkáját a szakszervezeti bizottsággal egyetértésben kell, hogy végezzék. Leglényegesebb az, hogy legyen ilyen bizottság és tervszerűen dolgozzon, kísérelje figyelemmel az üzem, a hivatal munkáját és igyekezzen a dolgozók ügyeivel úgy foglalkozni, hogy annak eredménye a gazdaságosabb, jobb munka legyen és ekközben a dolgozók munkakörülményei is biztosítva legyenek.

Eppen ezért fő feladata a bizottságoknak: törődjen a termelés, a munkaverseny, az újítás, a szakoktatás, a bérézés problémáival. Több helyen a bizottságok beavították a hozzájuk fűződő reményt. Bizunk benne, hogy a jövőben már sok olyan bizottságról írhatunk, melyek hatékony segítői a dolgozók érdekegyesítésének, Bayer Zoltán

A matuzsálemi kori Kócsi Sándortól halottam, aki a múlt század 80-as, 90-es éveiben még az alföldi tanyavilágban kézbesítette lovaspostásként a leveleket.

Újév napján történt. A városi postán előre figyelmeztettek bennünket — Lőkös Bálint komámmal voltunk együtt inspekciók —, hogy töltsé legyünk ám a pisztolyunk, mert a környéken lőfrál Kéki Marci, a cudar betyár. Ez a Marci valóban gonosz lelku volt, mert valóban nélkül rajta töltött szegényen, gazdagon, hivatalos személyen és magánoson, s nem ismerte a tréfát.

Poroszkálunk csendesen, jobbra-balra figyelmeztetve a hajnali szürkületben a hófúvásos tanyai úton. A Lékay-kúriához tartottunk először, s megegyeztünk Bálintmal, hogy ma nem válnak el — szokás szerint — egymástól. Inkább tartson tovább a szolgálat, de mindketten haza akartunk kerülni, hisz Bálint komám is, én is fiatal házaspár voltunk, s tudtuk, mennyire vár bennünket otthon a menyecske...

Nem lehtettünk többre két órányi járásnál a várostól, a kúriához vezető hosszú jegenyésre tértünk: éppen rá, amikor Basa lovam idegesen fel-

horkant. Káromkodva megráztam a kantárt, jobbra-balra nézek, kezemmel a pisztolyhoz kapok, aztán Bálint harány nevetésére én is elnevetem magam: sehol semmi. Lőkös komám még kajánul ugat is: — Te, nem a Kéki Marci flintája mozog ott, a ja mögött?

Valami olyasmit mormogok a fogam közt, hogy csak ne jessük a falra az ördögöt, mert majd meg talál jelenni... Storongásom a fasor végére feloldódik. Beérünk a kúria udvarára, a főbejárathoz kockogunk — mindig itt mentünk fel, a nádas irányában elhelyezkedő hátsó traktusról, ajtó nem is szolgált, csak néhány vasrácsos kis ablak. A grádicsnál Lékay lovásza, a mindig jókedvű Andris piszmogott valami ostorjével, s nem állotta meg, hogy meg ne jegyezze:

— Na, maguk is jókor érkeznek. Nem tudják, hogy éppen frustköl az úr? — Annál jobb! — vágom én rá, s máris nyomakodunk be a Lékay úr szobájába.

Ugy látszik, Málé néni, az öreg házvezetőnő is kimenőt kapott a szilveszterezés után — fordul meg a fejében —, mert mindig ő nyit ajtót, most pedig nem jön a belső ajtó kopogtatásunkra senki. No, semmi baj, benyitunk mi anélkül is. A remélt jó szobai meleg helyett azonban nyirkos, hívós levegő legyint meg a fülhőmályi helyiségben bennünket, ahol még az éjszakai dárdo étel- ital- pipadohányfüst-szagaielegyednek. Ugy látszik, éppen szellőztetnek.

— De hol van Lékay úr? — Az ablakhoz lépek. Abban a pillanatban egy hatalmas csattanásra fordulok meg, s csak annyit látok a fülhőmályban, hogy szegény Bálint komám élettelenül vágódik el a padlón. De nincs időm gondolkodásra. Vasmarok ragadja meg a karomat, s hátracsavarja: Rémulten látom, hogy egy seb helyes, sűrű fekete hajú férfi áll mögöttem. Minthacsak kitálatná az agyamon keresztülvillanó tjeft gondolatomat: — Igen, én vagyok az, maszkara (ez volt a szavajárása), de ha erről valakinek szólna — a

Újévi postás-émlék

nyakad vágom el, maskara. Ezt én mondom, Kéki Marci! — recsegi a fülemben.

Aztán gyakorolt mozgással összekötözte a kezem, betömte az asztalról letépett terítővel a számat, a két postatársisnyáit meg máris a nyakába kanyarintotta. Láttam, amint az egyiket megtömte valami ékszerhalmazzal, amelyet a szelvényből rántott ki sebtiben. Még egy villogó-rémesztő tekintet vetett rám, s eltűnt az egyik ablak felfeszített rácsa mögött. Aztán már csak a lova nyihogását hallottam...

Jó félórába telt, amíg a kintiek — megsokallva vendégeskedésünket az úrnál — ajtót nyitottak ránk. A széthúzott ablaktábláknál azután csúnya látvány fogadta őket: Lékay úr vérebe fagyva feküdt a szekrény mellett, a komám még mindig ájultan az asztalnál. Először őket vették gondozásba, majd engem is megszabadítottak békljóimtól. Rögtön visszavágtam a városba, mozgósítottuk mindenkit, s a hírhedt betyár, Kéki Marci még aznap hurokra került.

A lovaspostásokra pedig aztól kezdve előré kalapot emelnek a tanyasiak.

Üjlaki László

dr. Jankovich Lajos

A dolgozók szolgálatában

A múlt évben közel 900 levelet kaptunk a postás dolgozóktól. E levelek a bizalom megnyilatkozásai. A legkülönbözőbb gondokban, ügyekben, bajokban kérnek segítséget, tájékoztatást a levelek írói. A legtrükkösebbekből előkerestünk néhányat.

Bárany Béla szaktárs (Csenger—Ujfalu) feleségével együtt a negyedik gyermeküket várják és gyermekük kölcsönzéséhez kérték segítségünket. Vidéken még kevés ilyen kölcsönző működik. Elintéztük, hogy az 5. számú Kölcsönzőből — kivételesen — Budapestre ad gyermeküket.

Özv. Halász Ferencné postás dolgozó özvegye (Gyömrő). Elhalt férje 2 évvel ezelőtt 780 forint bérleletet vett fel. Kétségesen leveleiben azt kérte, hogy visszafizetését tekintsen el a posta. Intézkedésünk alapján — az özvegy nehéz szociális helyzetére tekintettel — a Budapest-vidéki Postaigazgatóság eltekintett az összeg visszafizetésétől.

Szűcs György postakézbesítő (Somlószőlős) szaktársától a budapesti II. számú sebészeti klinikáról érkezett levél. Már hosszabb ideje beteg feküdt ott és levélben kérte tőlünk, hogy látogassuk meg: „Nagyon sok mondanivalója lenne”. A központ egyik munkatársa rövid időn belül meglátogatta, beszélt a szaktárral, és segítőtűk panaszát elintézték.

Takács Erzsébet (Csorna) Nem tudott ellenőri rangjelzéshez jutni. Levelet írt, az ellenőri rangjelzést beszereztük neki és elküldtük címére.

1958 folyamán 240 postás dolgozó fordult a szakszervezethez jogi tanácsért. Ebből eredően több esetben képviseltük a postásokat; elkészítettük a szükséges periratokat, felbevezetéseket. Az év folyamán 2 esetben emeltünk törvényességi panaszt a Legfelsőbb Bíróságnál — lakásügyben. 1 alkalommal törvényességi panaszt tettünk a Legfőbb Ügyészségnek olyan fegyelmi határozat ellen, amelyet elévült cselekmény miatt hoztak. Felértünk a munkáltatóval a Munka Törvénykönyvének helytelen értelmezése miatt abban az ügyben is, hogy a rendes évi szabadságát töltő dolgozók átlagbérét hogyan kell számítani. A helytelen

gyakorlat ugyanis egyes órabéres kategóriáknál az átlagbér megállapításánál figyelembe vette az ebédidőre járó bért is. Ez a gyakorlat törvénysértő volt.

A hiánylati bírság régi fájó sebe a postás dolgozóknak. Ez a bírságolás — bár munkajogi szabályainkkal ellentétes — a postán még ma is „virul”. Kezdeményezők javaslatunk alapján reméljük már nem sokáig!

Befejezésül közöljük **Fodor János** postakézbesítő felesége (Hatvan) hozzánk küldött levelét.

„Kedves szaktársak! Nem mulasztatom el, hogy köszönetet mondjak. 1957. november 26-án levelet írtam, november 29-én már választ kaptam. Köszönöm még a miskolci területi bizottságnak is, hogy ügyem tárgyalásán is képviseltette magát. Ügyem a nyár folyamán elintéződött, a jogosan járt összeget megkaptam. Kislányom ipari tanuló, rendszeresen fizeti a szakszervezeti tagsági díjat. Minden ismerősömnek ajánlom, hogy becsülettel fizesse, mert ha valami baj van, a szakszervezet segít tagjain. Jó egészséget, boldog és dús jövőt kívánok, hogy a munkát továbbra is ilyen becsülettel végezhessék. Békében dolgozhassunk kitűzött céljaink érdekében.”

Ünnepi forgalom a debreceni postán

A karácsonyi és újévi ajándékozási szokás, tetemesen felduzzasztotta a posta dolgozóinak munkáját. December 18—24-ig például 8850 csomagot kézbesítettek, 100 százalékkal többet, mint más hetekben. A felvett csomagok száma ugyanezen idő alatt 7332 volt, ami 140 százalékos emelkedést jelent az átlagos hetekkel szemben. December 30—31-én, 1400 csomagot kézbesítettek.

A közönséges kézbesített levelek száma általában 7500—8000 szokott lenni. A karácsonyi és újévi ünnepek alkalmából ez a szám napi 13 000-re emelkedett, amelynek többsége jó kívánságokat tartalmazott.

POSTÁS bétközna pok

TUDÓSÍTÓINK JELENTIK AZ ORSZÁGBÓL:

Korszerű konyha épül...

Azzal, hogy augusztus közepén megindult a Posta Központi Javítóüzem Gyáli úti telepen az öreg épület javítási munkálata, régi gondja oldódik meg nemcsak a Javítóüzem dolgozóinak, hanem a Posta Anyaghivatal szertárai, a Posta Kísérleti Intézet és a Puskás Tivadar Távközlési Technikum létszámába tartozó dolgozóknak is. A régi kisméretű helyiségben csak nagy időbeli eltolódással lehetett étkezni és nem volt alkalmas rendezvények, valamint értekezletek tartására sem és gyakran kellett az üzem vezetésének idegen helyiséget bérelni.

Az építkezéshez az üzem dolgozóinak javaslata alapján, a Postavezérgazgatóság és a szakszervezet jóváhagyása után a POTI készítette el a végleges tervrajzokat.

Az 1 300 000 forintos nagyságú építkezés során az utcai front egyemeletes épületére még egy emeletet húznak. Az új emeletre költözik majd az üzem orvosi rendelő, anyaggyártó osztály, az ügyeleti csoport, a műszaki osztály és így a földszint megüresedett helyiségeinek területén elegendő férőhely jut a modern nagyméretű konyha

és étkezde létesítésére. Korszerű berendezése és felszerelése vetekszik majd a legmodernebb külföldi étkezdékkel is. Lesz benne fehér, fekete mosogató, zöldség előkészítő, hűtőköszívő, zöldség- és burgonyahámzó, gázfűtő üstök, gáz fűtőkemencék stb. és természetesen a konyha-személyzet részére mosakodó, fürdő és öltöző helyiségek.

Reméljük, hogy az építkezés a tervek szerint 1959 május 1-re valóban készen lesz és a tavasz legszebb napján, a munka ünnepén a javítóüzem dolgozói felavatják és birtokba veszik államunk új ajándékát.

Vecsei György

40 éves jubileum

A Postaállomás december utolsó napjaiban ünnepelte fennállásának 40. éves jubileumát. Az ünnepségen megjelent Simovits Mihály, a vezérgazgatóság postaszakosztályának vezetője, Fatalin János, a budapesti bizottság elnöke. A jubileum alkalmából a Postaállomás dolgozói közül, többen kaptak „Posta Kiváló Dolgozó” kitüntetést, és sokan részesültek pénzjutalomban, miniszteri és vezérgazgatói dícséretben.

KÉPZŐMŰVÉSZEINK KÖZÖTT

A budapesti központi művelődési otthonban minden szombat délután és vasárnap délelőtt serényen „tanulnak” postások a képzőművészeti körben. A kör oktatója Tamás Ervin festőművész

Köszönjük a nőbizottságnak

Varrodává alakult az SZB-szoba

December utolsó napjaiban a Központi Táviróhivatal szakszervezeti szobája szinte kis varrodává és festőműhelyé alakult.

A Táviróhivatal nőbizottsága szakszervezetünk javaslatára lelkesen vállalta, hogy hivatalunk szakszervezeti által felajánlott nylon-göngyölegekből kis könyvkéket készít, és ezzel ajándékozza meg a gyermekeket. A terv megvalósult. A társadalmi munkát vállaló „törzsgárda” fáradságot nem ismerve dolgozott munkaidő után a szakszervezeti irodában. Többen hazavitték a varrnivalót, hogy hamarabb készen legyen az ajándék, amellyel 64 kislánynak és 81 kisfiúnak szereztek örömet.

A munkát Boros Istvánné szaktársnő, a nőbizottság elnöke vezette. Szilasi Gyula sz. b. elnök

Szocialista szerződést kötött

a debreceni postás kultúrotthon és a gépiró-gyorsíró iskola

A szerződés értelmében a klubéletében. A postás kultúrotthon tanulószobát ad az iskolának, míg az iskola több ifjúsági postás szakkör részére és postás fotókörnek ad helyet.

A két intézmény közös célkitűzéseinek megvalósítását szolgálja ez a szocialista munkaszerződés, mely mindkét intézmény számára haladást, szélesebb távlatokat jelent.

PÁPA: LÁSZLÓ:

SZOVJET ÚTINAPLÓ

1. Leningrád, a forradalom városa

Múlt év nyarán 50 tagú küldöttség tett eleget a szovjet szakszervezetek meghívásának, s egy hónapon keresztül élvezte a szovjet elvtársak meleg vendégszeretetét. Az alábbiakban a küldöttség egyik tagjának útinaplójából közölünk részleteket.

Leningrád arányai térben (utak, parkok, épületek) Budapesttel összehasonlítva imponálóak, hatalmasak. A 3

millió 200 ezer lakosú város a Szovjetunió második legnagyobb városa. I. Péter cár alapította 1703-ban. Nagy Péter szinte emberfeletti feladatra vállalkozott akkor, amikor a mocsaras tájon, mely majdnem lakatlan volt, felépítette ezt a várost. A leghíresebb európai építészeket hívta el a Néva partjára, hogy jelépítsék Pétervárt.

napokban sem szüntették be, pedig nagyon közel volt hozzájuk a front.

Röviddel Leningrádba érkezésünk után kimentünk a város közepétől 5 km-re fekvő Kirov-stadionba, amelynek

építkezésén körülbelül egy millió köbméter földet mozgattak meg — jórészt társadalmi munkában — a leningrádi fiatalok tízezrei.

Megmutatták, mint emlékeket, a város első köböl épített kis földszintes házát. A benünket kalauzáló elvtárs érdekes dolgot mondott el a város építésével kapcsolatban. Amikor I. Péter elhatározásából megindult a város építése, akkor mindazoknak, akik utakat arra vették, vagy pénzzel, vagy valamilyen építőanyaggal hozzá kellett járulniuk az építkezéshez.

„Észak Velencéje” és a „Szovjet Flotta Napja”

Leningrád terepe sík, nem úgy, mint Moszkváé, amely túlnyomó részt dombos területen fekszik. Ez a műemlékekkel teli, nagyon szép város szőcsé szigeten épült, s rengeteg hídja van. Nem hiába hívják észak Velencének! A Néva mindkét partja szabályozott és csatornái több helyen átszelik a várost. Mint érdekességet szeretném megemlíteni azt, hogy a Néva-folyó hídjai — amelyeknek egyenként villamosközelítés van — éjszakra szétnyílnak, hogy a szükséges hajóforgalmat le lehessen bonyolítani.

Július 27-én, vasárnap ünnepelték a leningrádiak a „Szovjet Flotta Napját”. A város, esős idő ellenére egész nap mindkét parton százezres, lelkes tömeg nézte a csatahajók, torpedórombolók, nagy motorcsónakok és tengeraltatók felvonulását és ünnepeket. Gyönyörködve néztük a hajókat, amelyeket este ki-világítottak, s amelyek csodálatos látványt nyújtottak.

Megnéztük az Auróra-cirkálót, amely történelmi erekllye, s a Haditengerészeti Akadémia hallgatóinak gyakorló hajója. Fedélzetén múzeumot talál a látogató, mely azokra a napokra emlékeztet, amikor az Auróra matrózai a forradalom oldalára álltak, s segítették a Téli Palota ostromát.

Milyen volt Lenin dolgozószobája?

Július 28-án elmentünk megtekinteni a Szmolnij épületét, amely 1917. előtt leánynevelő intézet volt, jelenleg pedig a Megyei és Városi Tanács van benne. Megnéztük az épületben Lenin szerény szobáját, amely most is ugyanolyan állapotban van, mint mikor a munkásszobáit nagy vezetője még élt. Innen irányította Lenin a küzdelmeket, harcokat, amelyek előbb Péterváron, majd az egész Oroszországban diadalra vitték a munkások és parasztok ügyét.

A díszterem hatalmas oszlopcsarnokos helyiségében megilletődve hallgattuk az egyik tudományos munkatárs előadását arról, hogy 1917. október 23-án (november 7-én) itt hívta fel Lenin az orosz népet a forradalmi cselekvésre. Ebben az épületben fogadták el az ott megjelent küldöttek a „Földről és békéről” szóló dekrétumot. Az innen kiadott jelentés, adta hírül a világnak a forradalmi eseményeket.

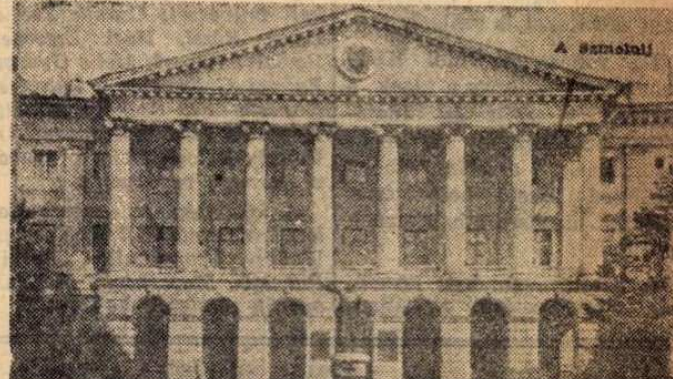
Lenin szobájában láttuk az eredeti forradalmi felhívásokat és kéziratokat. Szobája mellett egy másik kis szobában lakott felesége: Krupszkaja asszony. Megmutatták Lenin íróasztalát, székét. Igen egyszerű, szerény ember volt. Látszik ez abból is, hogy ilyen óriási épületben csak egy kis szobát tartott fenn magának, ahol dolgozott. Itt látható még eredeti távbeszélő készüléke is.

(Folytatjuk.)

Séta a Nyevszkij-Proszipen

Leningrád legforgalmasabb utcája a Nyevszkij-Proszipen, amelyen nagy könyvkereskedések, vendéglők, színházak, üzletek, mozik találhatók. Ez az utca a pályaudvartól a város központjához, a Néva partjához visz, egészen az aranykú-

MEGALAKULT

A POSTÁS SZAKSZERVEZET ISMERETTERJESZTŐ SZAKKÖRE

A szakszervezeti nevelőmunka igen fontos területe az ismeretterjesztés. Célja a postás dolgozók általános műveltségének emelése és szakmai ismereteinek elmélyítése.

A rendszeres központi irányítás híján azonban az üzemek ilyen irányú helyes kezdeményezései ellanyhultak. Ezért szakszervezetünk létrehozta az ismeretterjesztők szakkörét, melynek célja, hogy új módon, jobb módszerekkel, sikeresebben dolgozzanak szakszervezeti bizottságaink és kulturmunkásaink a dolgozók politikai nevelése, szocialista művelődése és szórakozása érdekében.

Az ismeretterjesztő szakkör működési területe: ismeretterjesztő előadások rendezése, a társadalomtudomány és politika, a történelem és földrajz, az irodalom és művészet, az egészségügy, a technika és a műszaki élet területeiről. Ezekről kívül, önképző jellegű, szakmai ismereteket bővítő előadásokat, vagy előadássorozatokat is tart. Használó tárgykörű ismeretterjesztő füzetek, broszúrák írása és szerkesztése is feladatai közé tartozik.

A felsoroltakon kívül, természetesen, az egyes üzemek kívánságainak megfelelő előadások és előadássorozatok tartása és előadó kiküldése is kérhető az ismeretterjesztő szakkörtől. Ilyen irányú igények bejelenthetők a Postás Szakszervezet kulturális osztályán (428-777), vagy Székér Ferenc szaktársnál. (Posta Kiszérlési Intézet 331-560.)

Székér Ferenc

Ezermester-szakkör Szegeden

A szegedi Postás Művelődési Otthonban vasárnap délelőttként nagy sikere van az „Ezermester” szakkörnek. A szakkör tagjai képzett vezető felügyelete mellett készítik játékaikat és hasznos tárgyaikat.

Fejlesszük tudásunkat, bővítsük ismereteinket

Szakszervezetünk V. kongresszusa fontos feladatként szabta meg a postás dolgozók általános műveltségének és szakmai képzettségének állandó fejlesztését. A határozat megvalósítását kívánja elősegíteni a január végén kezdődő fakultatív szakszervezeti oktatás. A legteljesebb önkéntesség alapján szervezett fakultatív oktatásnak fő célja: tájékoztatni szaktársainkat az időszaki politikai, gazdasági és kulturális kérdésekről.

Az előadásokon — amelyek 1959. január végétől júniusig tartanak — részt vehet minden postás dolgozó. A foglalkozási idő havonta legfeljebb 2 óra.

Jelentkezni a szakszervezeti bizalmiaknál lehet.

ESZPERANTÓ NYELVTANFOLYAM KEZDŐDIK A POSTÁS KLUBBAN

Az Eszperantista Világkongresszuson résztvevő 81 ország képviselői kitűnően megértették egymást. A világ legkönnyebb nyelve — az eszperantó — a gyakorlatban is bevált. Egyszerűsített a nyelvtana, — mindössze 16 szabálya van —, 1-2 óra alatt megtanulható. A szóképzők alkalmazásával pedig sok ezer szó megtanulása válik feleslegessé. (Például bona = jó, malbona = rossz, amiko = barát, mal-amiko = ellenség stb.)

A szocialista tömb országokban komoly állami támogatásban részesül az eszperantó. Nekünk, magyar postásoknak, akik részesei vagyunk egy világot átszövő postás szervezetnek, különösen nagy jelentősége e mozgalom. Ezért szakszervezetünk és a legfelsőbb vezetés tárt ajtót nyitott a postás eszperantó-mozgalom előtt. (Miniszterünk, Kossá elvtárs is jól beszél eszperantóul).

Akinek kedve van, klubnapokon gyakorolhatja a nyelvet. Minden csütörtökön (Benczur u. 27., II. 200.), a klubszobában könyvek, folyóiratok is vannak. Belföldi és külföldi emberekkel levelezhetünk.

Januárban nyelvtanfolyam indul a postás klubban, a Magyar Eszperantó Tanács elnökeinek vezetésével, hogy minél előbb megtanulhassuk a föld népeinek közös baráti nyelvét.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET KÖZPONTI KULTURÁLIS OTTHONÁNAK ESZPERANTÓ SZAKKÖRE

Megkezdődött a KST újjászervezése

A postások körében igen népszerű lett az alig 3 éves KST-mozgalom, 1958-ban 41 budapesti postaszervnél működött alapszabály szerint létrehozott KST, közel 7000 taggal, s a betétek összege megközelítette a 3 millió forintot.

Decemberben a KST-tagoknak visszafizették a betétösszegeket, amelyeket évvégi kiadásai fedezésére gyűjtöttek. Az 1958. évi 10 KST-mozgalom kiváló eredményeiért dícséret illeti a szakszervezeti bizottságokat. Az elismerés, a köszönet hangján emlékeztünk meg a KST vezetőségi tagok lelkiismeretes munkájáról.

A múlt évi eredmények 1959-ben még lelkesebb munkára kell, hogy ösztönözzenek. A szakszervezeti bizottságok és a KST-aktivisták máris kezdik meg az újjászervezést. Szeretnénk, ha ebben az évben minden budapesti postaszervnél alakulna KST, amely nemcsak egyéni tákarékoságot, hanem népgazdasági érdekeket is szolgál.

Új vonása az idei KST-mozgalomnak, hogy a tagok a betétek visszafizetési idejének több időszakra is megjelölhetnek; aszerint, hogy üdülésre, tüzelő beszerzésre, külföldi utazásra stb. akarnak gyűjteni.

A betétek gondos kezelését, visszafizetését az állam

szavatolja és kizárja az egyéni spekulációt, az uszoraléhségeket, amit a múltban az úgynevezett „spóregyletek” alkalmaztak.

Gondoljunk a holnapra, ta-

karékoskodjunk és gyűjtsük a forintokat, mert a Kölcsönös Segítő Takarékpénztár segítségével sok szép tervet válthatunk valóra.

Fatalin János

Eredményes borbetét-gyűjtés Hegyalján

A szőlőtermelő helyek postahivatalai széleskörű betétgyűjtő munkát indítottak azért, hogy minél több borosgazda helyezze el jövődelme egy részét takarékbetétben. A betétszerzési akciónak Bács-Kiskun, Heves,

Tolna, Baranya, Veszprém, Fejér és Borsod megyében máris komoly eredményei vannak. Legeredményesebb a gyűjtés Borsod megyében. A tolsvai postahivatal 250 000, a sátorlaji helyi 185 000, a sárospata-

ki több mint 150 000, az óztliszlaki közel 200 000 forinttal növelte betétállományát. A tolsai postahivatal is több mint 100 000 forint új betétet szerzett rövid idő alatt.

Décsi Lajos

JÓISIKERÜLT OPERAEST A BUDAPESTI TÁVBESZÉLŐ IGAZGATÓSÁGON

Alkik a budapesti Távbeszélő Igazgatóság szakszervezeti bizottságának decemberi operastjét meghallgatták, nagyszerű zenei élményben részesültek. A műsorban kitűnően szerepeltek az Operaház élvonalbeli művészei: Czánik Zsófia, Dolly Rózi, Hazi Erzsébet, Illosfalvi Róbert, Melis György, Radnai György és a kétszeres Kossuth-díjas Székely Mihály. A postás szimfonikus zenekart Vasady Balogh Lajos operaházi karnagy vezényelte.

A közönség az operatárlom kincstárából kiválasztott Weber-, Leoncavallo-, Verdi-, Puccini-, Mozart- és Rossini-operák részleteit hallotta.

Röviden csak annyit: az operast a művészeknek forró sikert, a közönségnek különleges zenei élményt jelentett.

Gabnai Pál
tájékoztatási felelős

Tele-magnetofon

A Posta Központi Javító Üzemének szakemberei új, jelenleg a legkorszerűbb távbeszélő berendezés mintapéldányát készítették el. A tele-magnetofon elnevezésű készülék használója távollétében a telefoncsengésre automatikusan jelentkeznek és az üzenetet magnetofon szalagra rögzítik.

Újévi üdvözlések

Szakszervezetünk elnökségének címére, az új év alkalmából Bulgária, Csehszlovákia, Jugoszlávia, Lengyelország, Német Demokratikus Köztársaság, Románia, Szovjetunió, Vietnam postás szakszervezetei küldtek üdvözlő táviratot, amelyben eredményekben gazdag új évet kívánnak a magyar szervezett postás dolgozóknak.

Békés és boldog új esztendő

Mindazoknak a szakszervezeti bizottságoknak, postahivataloknak és postai üzemek dolgozóinak, akik az új esztendő alkalmából üdvözlő sorokkal köszöntötték szakszervezetünk elnökségét, ezúton mond köszönetet és jó egészséget, sok sikert, békés és boldog új esztendőt kíván.

POSTÁS SZAKSZERVEZET ELNÖKSÉGE

A BUDAPESTI 02. postahivatal szakszervezeti bizottsága a gyermeknevelés kérdéseiről tartott ismeretterjesztő előadást. A rendezvényen, amelyen Deszéri László volt az előadó, igen sokan vettek részt.

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK budapesti választmányának decemberben tárgyalta a szakszervezeti bizottságok politikai nevelő és operatív ügyintéző munkáját.

Budapecsten 1958. januárjában 87 százalékos volt a postás dolgozók szervezettsége és 87 százalékos volt a szakszervezeti tagok fizetőkészsége. 1958. decemberében a szervezettség 94,9 százalékosra, a fizetőkészsége pedig 95,9 százalékra emelkedett.

HIREK

CSÚCSFORGALMI HÍRADÓ

Már sok érdekeset elmondtak a statisztikai adatok 1958-ról. Számunkra a csúcsforgalmi időszakban különösen figyelemre méltó a távbeszélő, a táviró, a levél, valamint a csomagforgalom becsült száma.

A díszításvirágok terjedését jellemzi, hogy az 1958-as évben több mint 6 millió díszításvirágot adtak fel.

Ha hozzávesszük a Budapest 62-es hivatal adatait, akkor igen meglepő számot kapunk. Míg 1957. év legnagyobb napi csomagforgalma 16 263 darab volt, az 1958-as évben a legerősebb nap forgalma 21 501 darab. A csomagforgalom lebonyolításában igen kiválóan álltak meg helyüket a Budapest 70 hivatal dolgozói és a Postaforalmi Technikum hallgatói, akik odaadással és lelkesedéssel dolgoztak, hogy a munka zavartalanul folyjon.

Az idei erős csomagforgalom a sok éves tapasztalat alapján tervezett számításokat is felborította. A Budapest 78-as hivatal csúcsforgalma az előző években általában december 22-ig bonyolódott le. A tavalyi statisztika mást mutat. A Budapest 78-as hivatal átlagos csomagforgalma a Déli pályaudvaron még december 23-án is 30 ezren felül volt.

Az év végén a szakszervezeti bizottságok javaslata alapján a Budapesti Bizottság 80 aktivistát részesített dícséretben és tárgyjuttatásban, akik lelkiismeretesen végezték 1958-ban szakszervezeti megbízatásukat.

Az év végén a szakszervezeti bizottságok javaslata alapján a Budapesti Bizottság 80 aktivistát részesített dícséretben és tárgyjuttatásban, akik lelkiismeretesen végezték 1958-ban szakszervezeti megbízatásukat.

HALOTTAINK

Bánfi Pál hd. alkalmazott (Békéscsaba I), Szecskó István szakközvetítő (Felesut), Székely Árpád műszaki vezető főellenőr (Budapest), Tóth István műszaki szakközvetítő (Budapest) Vukovari Gábor forgalmi igazgató (Budapest).

Emlékeiket megőriztük!

SPORT

1899-1959 JUBILEUMI ÉV

1899. augusztus 15-én alakult meg a P.T.T.S.E., a P.S.E. elődje. Az alakuló közgyűlés résztvevői aligha gondoltak arra, hogy a sportegyesület, fennállásának 60. esztendőjében már nem a budapesti „posta-telefon-és táviró-főosztályok sportegyesülete” lesz, hanem az összes postás dolgozóé.

Az egyesület akkor „a testedző sport 4 fajtáját: tornázást, vívászt, kerékpározást és labdázást művelte”. Ezekben a sportágakban szép sikereket ért el. Az 1906. évi olimpián Erődi Béla már olimpiai győzelemmel gazdagította a postás sport sikerét. Később a labdarúgó-csapatot ért igazságtalan döntés miatt, mellyel megfosztották a megérdemelt

bajnoki címtől, az egyesület munkája hanyatlott, majd az első világháború idején szinte teljesen megszűnt működni.

A tanácsköztársaság idején új erőre kapott az egyesület, és országos szervezetté nőtt, a postás szakszervezet támogatásával. A postások a Sport Direktóriumtól sporttelep céljaira megfelelő területet kaptak, ahol társadalmi munkával kiakították a pályát. Később ez lett az egyesület otthona. A tanácsköztársaság bukása után a féktelen Horthy-terror idején a postás sportegyesület is a nacionalista-szovinizta, majd később a fasista kormányzat eszköze lett, és olyan célokat szolgált, ami ellenkezett a magyar dolgozó nép érdekeivel.

A felszabadulás után sportegyesületünk szélesre tárta kapuit a postás dolgozók előtt. Szerte az országban megindult a szervező munka. A szakszervezet irányításával 64 sportkörben és igen sok sportcsoporthoz folyt munka és az egyesület tagjainak száma meghaladta a 9000-et. Világbajnokok, olimpionokok kiváló eredményt bizonyítottak a Postás Sportegyesület színvonalas munkáját.

Sajnos, a sportpályánk megszűnése, valamint egyéb szervezési hibák megállították a postás sport fejlődését. Ma ismét önállóan vagyunk, és a postás sport szépen fejlődik. A 60 éves jubileum esztendőjében még igen sokat fogunk beszélni egyesületünk történetéről. Jubileumi rendezvényekkel növeljük az ünnepség jelentőségét, és hálafelele emlékeztünk azokra, akik eredményeikkel megteremtették a postás sport sikerének alapját, és köszöntjük sportveteránjainkat, akik önzetlenül és lelkesen munkálkodtak egyesületünk fejlesztésén.

Koncz Sándor

A sportkörü választások előtt

A magyar Testnevelési és Sport Tanács határozatot hozott a sportkörök újjáválasztására.

A legutóbbi választások óta öt év telt el. Időközben a sportkörök és egyesületek vezetőségébe olyan emberek kerültek, akik a sportot is az ellenforradalom célkitűzéseinek szolgálatába akarták állítani. A postás sportköröknél ez az irányzat nem volt nagymértékű, de helyenként jelentkezett. A politikai helyzet megszilárdulása és gazdasági életünk konszolidálása lehetővé tette, hogy sportszervezeteink megtisztítsuk az ellenséges és nem odaváló elemektől, és biztosítsuk a tagok demokratikus jogát, a vezetőségek megválasztásához. A választások politikai és szakmai feltételei megvannak. A siker elsősorban a jelenleg folyó előkészítési munkán múlik.

Olyan dolgozók kelljenek az elnökségbe, akik egyetértnek az 1957. évi parthatározattal, és a határozat megvalósítását munkálkodnak. Meg kell tisztítani sportéletünket az anyagiasságtól, dolgozni nem akaró, sportolótól, még akkor is, ha az első pillanatban úgy lát-

szik, hogy az eredmény rovására megy.

Célunk az, hogy ez a választás a sportkörü vezetőségek politikai és szakmai meg erősödését jelentse, és újabb lépésfokoka legyen a 60 éves postás sport további fejlődésének.

Házi tekeverseny Pécsen

A pécsi postalgazgatóság szakszervezeti bizottsága az igazgatóság osztályainak dolgozóit között házi tekeversenyt rendezett a pécsi művelődési otthonban. A benevezett 8 csapat az alábbi helyezést érte el: 1. forgalmi osztály; 2. műszaki terv-munkaudgy és anyag- osztály; 3. távközlési osztály; 4. forgalmi terv- és munkaudgyi osztály; 5. magassági osztály; 6. könyvelési osztály; 7. személyzeti osztály; 8. gazdasági hivatal.

A BUDAPESTI POSTÁS LABDARÚGÓ-CSAPATA

Labdarúgónk a budapesti bajnokság első osztályában, az öszi fordulón a hatodik helyen végeztek. Balról jobbra: Kalas István edző, Richter László, Odry Mihály, Kiss Ferenc, Magyar Miklós, Simon László, Dömök Béla, Igldy János intéző, gugolnak: Szabó Sándor, Lengyel Gyula, Königh Tibor, Ursóvi József; elől: Imre István.